

812.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 27 października 1932 r.

o uprawnieniach niektórych towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz banków hipotecznych przy przeprowadzaniu egzekucji z nieruchomości.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Towarzystwa kredytowe ziemskie i miejskie oraz banki hipoteczne, uprawnione do statutowej działalności w okręgach sądów apelacyjnych w Toruniu, Poznaniu, Katowicach, Lwowie i Krakowie, mogą prowadzić egzekucję z nieruchomości, położonych w okręgach tych sądów, przez przymusową ich sprzedaż według postanowień rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Egzekucja na podstawie rozporządzenia niniejszego jest dopuszczalna tylko celem zrealizowania zahipotekowanych na egzekwowanej nieruchomości wierzytelności, stanowiących zabezpieczenie listów zastawnych i obligacyj, emitowanych przez towarzystwa i banki, wymienione w art. 1.

Art. 3. Wymienione w art. 1 towarzystwa kredytowe ziemskie i miejskie oraz banki hipoteczne będą nazywane w niniejszym rozporządzeniu „instytucjami”.

Art. 4. Instytucje kredytu długoterminowego doręczają zawiadomienia i obwieszczenia, przewidziane w rozporządzeniu niniejszym, za pośrednictwem poczty lub urzędów gminnych pod adresem rzeczywistego miejsca zamieszkania osób interesowanych.

Do doręczeń dokonywanych przez pocztę i urzędy gminne stosuje się przepisy o doręczeniu pism sądowych.

Urzędy gminne za doręczanie zawiadomień i obwieszczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, pobierają wynagrodzenie w tej samej wysokości jak przy doręczeniach wezwań sądowych.

Art. 5. Celem dopilnowania praw osoby, której rzeczywiste miejsce zamieszkania nie jest znane, jako też osoby, której z innych powodów nie można było dokonać doręczenia, sąd właściwy ze względu na położenie nieruchomości ustanowi, na wniosek instytucji, kuratora do zastępowania tej osoby. Sąd winien ustanowić kuratora w ciągu dni siedmiu.

Art. 6. W razie wniesienia do księgi gruntowej wzmianki o otwarciu postępowania spadkowego do majątku dłużnika, wierzycieli, lub innych osób interesowanych, bieg egzekucji instytucji nie będzie wstrzymany, a zawiadomienia i obwieszczenia wysyłane będą spadkobiercom zbiorowo bez wskazania ich nazwisk do rzeczywistego ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy, a jeżeli spadkodawcą był dłużnik, również pod adresem nieruchomości, podlegającej sprzedaży; w przypadku gdy ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy nie jest znane, doręczenie winno nastąpić do rąk kuratora (art. 5).

Art. 7. Do tej samej nieruchomości może toczyć się równocześnie postępowanie egzekucyjne w trybie niniejszego rozporządzenia oraz sądowe postępowanie egzekucyjne przy zachowaniu następujących postanowień:

1) w obu rodzajach postępowania licytacja nie może odbywać się w tym samym dniu,

2) o terminie prowadzonej przez instytucję licytacji, instytucja zawiadamia komornika (sąd), przeprowadzający egzekucję z tej samej nieruchomości,

3) w razie wydania w postępowaniu sądowym postanowienia o przybiciu, instytucja zawiesza prowadzoną przez siebie egzekucję, a w razie uprawomocnienia się tego postanowienia, egzekucję umarza,

4) o ile w postępowaniu w trybie niniejszego rozporządzenia wydane zostanie postanowienie o przybiciu, sąd zawiesza prowadzoną egzekucję sądową, a w razie uprawomocnienia się tegoż postanowienia, egzekucję umarza,

5) koszty egzekucji sądowej, prowadzonej do chwili wszczęcia egzekucji przez instytucję, będą pokryte przed należnością instytucji, o ile zostaną zgłoszone i wysokość ich będzie udowodnioną przez osoby interesowane co najmniej na siedem dni przed licytacją.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosują się odpowiednio w przypadkach, gdy do tej samej nieruchomości prowadzona jest egzekucja przez Państwowy Bank Rolny.

Art. 8. Instytucja umorzy postępowanie egzekucyjne, jeżeli dłużnik lub osoba trzecia za dłużnika wpłaci instytucji należną pretensję wraz z kosztami egzekucyjnymi przed terminem licytacji, a nawet w czasie licytacji, lecz przed jej zamknięciem.

Art. 9. Decyzje instytucji, powzięte w toku postępowania, unormowanego niniejszym rozporządzeniem, nie ulegają zaskarżeniu.

Wszczęcie egzekucji.

Art. 10. Decyzje o wszczęciu egzekucji wydaje dyrekcja instytucji w drodze uchwały.

Przed powzięciem decyzji instytucja wezwie dłużnika, aby zapłacił żadaną należność instytucji w ciągu dni trzydziestu od daty doręczenia mu wezwania pod rygorem wszczęcia egzekucji.

Art. 11. Po upływie terminu do zapłaty wszczęcie egzekucji będzie na pisemny wniosek instytucji ujawnione w księdze gruntowej w formie ostrzeżenia (adnotacji) o wszczęciu egzekucji.

Art. 12. Nieruchomość w stosunku do dłużnika jest zajęta z chwilą doręczenia mu decyzji z art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W stosunku do osób trzecich nieruchomość jest zajęta z chwilą dokonania wpisu w księdze gruntowej o wszczęciu egzekucji.

Art. 13. Zbycie lub obciążenie nieruchomości po zajęciu nie ma wpływu na dalsze postępowanie. Czynności egzekucyjne są ważne tak w stosunku do dłużnika jak w stosunku do nabywcy.

Od chwili zajęcia dłużnik nie może niszczyć zajętej nieruchomości, jak również niszczyć, zbywać, lub zastawiać rzeczy, będących przynależnością tej nieruchomości, z wyjątkiem jedynie takiego zbycia, które jest niezbędne do prawidłowego gospodarstwa.

Art. 14. Po powzięciu decyzji, wszczynającej egzekucję z nieruchomości, instytucja kredytu długoterminowego wysyła delegata na grunt celem sporządzenia opisu nieruchomości. Do opisu powinien być dołączony wyciąg katastralny.

Obwieszczenia o licytacji.

Art. 15. Dyrekcja instytucji ogłasza następnie obwieszczenie o licytacji, które będzie zawierać:

1) oznaczenie notariusza, przed którym licytacja odbędzie się,

2) oznaczenie nieruchomości,

3) czas i miejsce licytacji,

4) cenę wywołania,

5) oświadczenie, że podstawą licytacji będą warunki licytacyjne niniejszego rozporządzenia,

6) wysokość rękojmi, którą przystępujący do licytacji winien złożyć,

7) wezwanie, aby osoby trzecie najpóźniej na licytacji, a przed wezwaniem do czynienia postąpienia, wykazały, że wniosły pozew o zwolnienie całej nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały zawieszenie postępowania egzekucyjnego, inaczej bowiem prawo tych osób nie będzie przeszkodą licytacji i nabywca uzyska prawo własności,

8) wzmiankę o możliwości przeglądania akt,

9) oznajmienie, że zamierzający licytować mogą w ciągu ostatnich siedmiu dni przed licytacją oglądać nieruchomość codziennie od godziny ósmej do osiemnastej, z wyjątkiem niedziel i świąt.

Art. 16. W obwieszczeniu o licytacji nieruchomość będzie oznaczona przez wskazanie jej przeznaczenia gospodarczego, miejsca jej położenia, nazwiska dłużnika oraz przez wskazanie księgi hipotecznej i miejsca jej przechowania.

Art. 17. Licytacja może się odbywać dopiero po upływie czterech miesięcy, licząc od dnia po-

wzięcia przez dyrekcję decyzji o wszczęciu egzekucji.

Art. 18. Licytacja odbędzie się u notariusza, mającego siedzibę bądź w miejscowości, w której prowadzi się księgę hipoteczną danej nieruchomości, bądź w miejscowości będącej siedzibą dyrekcji instytucji. Wybór służy dyrekcji instytucji.

Art. 19. Obwieszczenie o licytacji instytucja winna doręczyć najmniej na miesiąc przed terminem licytacji:

- 1) dłużnikowi,
- 2) osobom, które przed datą ostrzeżenia (adnotacji o licytacji), ujawniły swe prawa w księdze hipotecznej,
- 3) organom władzy publicznej i instytucjom publicznym, powołanym do zgłaszania należności z tytułu podatków i innych opłat publicznych,
- 4) właściwemu okręgowemu urzędowi ziemskiemu, Państwowemu Bankowi Rolnemu i Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

Do zawiadomienia należy dodać wzmiankę, że w razie niedojścia do skutku sprzedaży, dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się bez powtórnego zawiadomienia.

Art. 20. Obwieszczenie o licytacji będzie przynajmniej na miesiąc przed licytacją wywieszone w gmachu instytucji i ogłoszone w Monitorze Polskim oraz w dzienniku, rozpowszechnionym w miejscowości będącej siedzibą instytucji oraz przesłane zarządowi gminy miejscowości, gdzie nieruchomość jest położona, celem ogłoszenia w sposób, przyjęty zwyczajem tej miejscowości.

Art. 21. Licytacje kilku nieruchomości mogą być ogłoszone przez instytucję w jednym zbiorowym obwieszczeniu.

Warunki licytacyjne.

Art. 22. Nieruchomość sprzedawana jest na podstawie wykazu hipotecznego. Inwentarz żywy i martwy, stanowiący z mocy ustaw powszechnych przynależność nieruchomości, uważa się za sprzedawany łącznie z nieruchomością.

Nabywca powinien przekonać się na gruncie o wszelkich szczegółach i objąć nieruchomość w takim stanie, w jakim znajdować się będzie. Instytucja nie odpowiada w żadnym razie ani za obszar gruntów, ani za niedokładność opisu nieruchomości, ani za jakiegokolwiek pogorszenie lub ubytek przynależności, co jednak nie pozbawia możliwości żądania od poprzedniego właściciela, lub od osób trzecich, wynagrodzenia za straty, wynikłe z ich winy po sporządzeniu opisu nieruchomości.

Art. 23. Cena wywołania wynosi sumę, na jaką nieruchomość została oszacowana przy udzieleniu pożyczki przez instytucję. W przypadku, gdy przynależność nie była przedmiotem oszacowania przy udzieleniu pożyczki, należy ją dodatkowo oszacować. Cena wywołania w żadnym razie nie może być niższą, niż suma należności uprzywilejowanych, nieumorzonej pożyczki instytucji, z dodaniem wszel-

kich zaległości i pretensyj instytucji oraz ciężarów ją poprzedzających i kosztów egzekucyjnych.

Art. 24. Niezależnie od ceny kupna nabywca przejmuje na siebie zaspokojenie wszelkich należności i ciężarów, przywiązanych do gruntu, o ile służy im pierwszeństwo przed pożyczką instytucji i o ile z uzyskanej ceny kupna nie zostaną zaspokojone.

Art. 25. Przystępujący do licytowania obowiązany jest złożyć w kasie instytucji kredytu długoterminowego rękojmię w wysokości, oznaczonej przez dyrekcję instytucji. Rękojmia złożona będzie w gotówzinie lub w papierach wartościowych, które wedle obowiązujących przepisów mają bezpieczeństwo pupilarne.

Papiery wartościowe będą przyjmowane według kursu, ustalonego przez Ministra Skarbu dla papierów wartościowych, przyjmowanych przez instytucje państwowe na kaucje i wadja.

Art. 26. Przy ustanowieniu wysokości rękojmi dyrekcja instytucji baczyć winna, by rękojmią pokrywała w przybliżeniu koszty przymusowego zarządu, podatki i inne ciężary publiczne uprzywilejowane, którym służy pierwszeństwo przed pożyczką instytucji, zaległe opłaty, należne instytucji, oraz mogące narosnąć w ciągu sprzedaży wraz z odsetkami za zwłokę, jak również koszty egzekucyjne.

W razie wypowiedzenia pożyczki, rękojmią ma być powiększona nadto o sumę, wystarczającą do pokrycia wypowiedzianej części pożyczki.

Art. 27. Rękojmię licytującego, który utrzymał się na licytacji, zatrzymuje się. Jeżeli rękojmię złożono w papierach wartościowych, dyrekcja instytucji w razie potrzeby zarządzi sprzedaż według przepisów prawa bankowego o sprzedaży przymusowej takich papierów.

Art. 28. Osoby, które wedle przepisów prawa są zwolnione od składania rękojmi w sądownym postępowaniu egzekucyjnym z nieruchomości, nie mają obowiązku składania rękojmi.

Art. 29. Licytant, któremu udzielone zostało przybicie (nabywca) przez sąd egzekucyjny, złożyć ma cenę zaofiarowaną w sądzie egzekucyjnym najpóźniej do dnia czternastu po uprawomocnieniu się postanowienia o przybicciu z potrąceniem rękojmi.

Art. 30. Nabywca obowiązany jest prócz ceny zaofiarowanej uiścić odsetki prawne za czas od dnia przybiccia do dnia zapłaty ceny.

Art. 31. Z przypadającej do wniesienia ceny zaofiarowanej, nabywca może potrącić i zatrzymać do czasu podziału bez procentu własną niesporną wierzytelność hipoteczną, oraz wierzytelność każdego wierzyciela, który na to wyrazi zgodę, o ile wierzytelności te mieszczą się w cenie nabycia.

W przypadku gdy potrącenie okaże się błędne, nabywca będzie obowiązany w ciągu siedmiu dni złożyć w sądzie brakującą kwotę.

Art. 32. Jeżeli nabywca nie zapłacił ceny w terminie, traci rękojmię, a jego prawa i obowiązki, wynikające z przybiccia, wygasają.

Dyrekcja instytucji może w tym przypadku zgłosić wniosek w sądzie egzekucyjnym o uznanie sprzedaży za niedoszlą do skutku.

Od nabywcy, który zwolniony był od rękoiłł i nie zapłacił w terminie ceny nabycia, rękoiłłia będzie ściągnięta w trybie postępowania przymusowego w administracji.

Po uprawomocnieniu się decyzji sądowej, uznającej sprzedaż za niedoszlą do skutku, może dyrekcja instytucji wyznaczyć nowy termin licytacyjny.

Cena wywołania dla ponownej licytacji będzie ustalona wedle przepisów dla pierwszej bądź dla drugiej licytacji, zależnie od tego, czy niedoszła do skutku sprzedaż nastąpiła na pierwszej, czy na drugiej licytacji.

Art. 33. Z rękoiłłi, utraconej przez nabywcę, pokrywa instytucja zaraz koszty postępowania łącznie z kosztami przymusowego zarządu, o ile został zaprowadzony, oraz swoje zaległe należności. Resztę wydaje sądowi egzekucyjnemu. Sąd dokona podziału reszty rękoiłłi wedle przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym z nieruchomości.

Art. 34. Własność sprzedanej nieruchomości przechodzi przez przybicie na nabywcę.

Prawa i obowiązki nabywcy, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie zostały odmiennie unormowane, określają przepisy prawa powszechnego.

Licytacja.

Art. 35. Licytacja odbywa się publicznie przed notariuszem, wyznaczonym przez dyrekcję instytucji w obecności delegata dykcji instytucji.

Art. 36. Po wywołaniu sprawy notariusz podaje do wiadomości:

- 1) przedmiot licytacji,
- 2) cenę wywołania,
- 3) sumę rękoiłłi,
- 4) treść warunków licytacyjnych.

Art. 37. Akta postępowania egzekucyjnego można przeglądać aż do chwili rozpoczęcia licytowania. Notariusz na żądanie udziela potrzebnych wyjaśnień faktycznych.

Art. 38. Przedmiotem licytacji jest to, co w chwili licytacji jest objęte zajęciem. Notariusz podaje do wiadomości zmiany, jakie wedle aktów zasły od chwili zajęcia.

Art. 39. Jeżeli licytacyinie ma być sprzedanych kilka nieruchomości lub kilka części tej samej nieruchomości, delegat instytucji wskaże porządek, w jakim licytacja poszczególnych nieruchomości lub części ma być przeprowadzona.

Art. 40. Wezwanie do licytowania następuje po upływie pół godziny od wywołania. Stawienie się jednego licytanta wystarcza do odbycia licytacji, byleby on ofiarował sumę wywołania.

Art. 41. Licytowanie odbywa się ustnie.

W licytowaniu nie mogą uczestniczyć: sędzia egzekucyjny, notariusz, dłużnik, pierwszy nabywca,

który nie złożył zaofiarowanej ceny, wreszcie osoby, które mogą nieruchomość nabyć na licytacji sądowej tylko za zezwoleniem władzy, a tego zezwolenia nie przedstawiły.

Art. 42. Zgłaszający się do licytowania imieniem innej osoby, winien złożyć pełnomocnictwo, udzielone mu dokumentem publicznym lub publicznie uwierzytelnionym. Dla adwokata wystarczy pełnomocnictwo z podpisem przezeń uwierzytelnionym.

Art. 43. Postąpienie nie może wynosić mniej niż ½% ceny wywołania z zaokrągleniem wzwyż do sumy złotych, podzielnych przez dziesięć, w każdym jednak razie wystarczy postąpienie o 100 złotych.

Art. 44. Notariusz ogłosi zamknięcie licytacji, jeżeli po dwukrotnem ogłoszeniu ostatniej zaofiarowanej ceny oraz wezwania do podawania postąpienia, tudzież po ostrzeżeniu, że licytacja zostanie zamknięta, przez dziesięć minut nie podano postąpienia.

Art. 45. Po skończeniu licytacji notariusz zapytuje interesowanych, czy i jakie mają zarzuty przeciwko przyjęciu najwyższej ofiarowanej ceny. Zarzuty te oraz zarzuty przeciw prowadzeniu licytacji wciąga się do protokołu.

Art. 46. Protokół z odbycia licytacji winien być podpisany przez notariusza.

Art. 47. Jeżeli żadnemu z licytujących nie zostanie udzielone przybicie, dyrekcja instytucji wyznaczy na nowo licytację.

Licytacja ta, co do skutków swych, będzie miała znaczenie pierwszej licytacji.

Art. 48. Jeżeli na licytacji w ciągu pięciu minut od wezwania do licytowania nikt nie przystąpił do licytowania, dyrekcja instytucji wyznacza termin drugiej licytacji, która nie może się odbyć przed upływem dwóch miesięcy po niedojsciu do skutku pierwszej licytacji.

Art. 49. Cenę wywołania na drugiej licytacji stanowić będzie ustalony przez dyrekcję instytucji zniżony szacunek nieruchomości, to jest suma, odpowiadająca co najmniej niespłaconej pożyczce instytucji, z doliczeniem wszelkich zaległości, kosztów egzekucji oraz należności uprzywilejowanych i ciężarów, poprzedzających pożyczkę instytucji.

Art. 50. Obwieszczenie o drugiej licytacji nastąpi w sposób, przewidziany dla pierwszej licytacji, z tem, że osobne doręczenia stronom i osobom interesowanym nie są wymagane.

Art. 51. Jeżeli na drugiej licytacji nie zaofiarowano żadnej ceny lub żadnemu z licytantów nie udzielono przybicia, instytucja ma prawo w ciągu dni czterestu po licytacji lub po doręczeniu prawomocnej decyzji, odmawiającej przybicia, oświadczyć, że chce tę nieruchomość nabyć na własność.

Ofiarowana suma nie może być niższa od ceny wywołania przy drugiej licytacji.

Instytucja nie ma obowiązku złożenia rękojmi.

Art. 52. Jeżeli na drugiej licytacji nie doszło do sprzedaży nieruchomości, a także nie doszło do objęcia jej na własność przez instytucję, egzekucja ulega umorzeniu, a nowa egzekucja z tej nieruchomości przez przymusową sprzedaż może być wszczęta przez instytucję dopiero po upływie sześciu miesięcy od umorzenia poprzedniej.

Art. 53. Instytucja ma prawo każdego czasu, aż do ogłoszenia zamknięcia licytacji, egzekucję wstrzymać lub odroczyć termin licytacyjny.

Na żądanie innych osób może nastąpić odroczenie terminu, lub zawieszenie postępowania licytacyjnego, tylko na podstawie wykonanego wyroku sądowego. W trybie tymczasowego zarządzenia lub zabezpieczenia powództwa może sąd zawiesić postępowanie egzekucyjne tylko za uprzednim złożeniem przez wnioskodawcę rękojmi w sumie, równą się przynajmniej rękojmi, wymaganej od licytantów.

Przybicie.

Art. 54. Po skończeniu licytacji lub po złożeniu ze strony instytucji oświadczenia, że chce nieruchomość nabyć na własność, notariusz przesyła akta licytacyjne sądowi właściwemu wedle ustaw powszechnych do przeprowadzenia egzekucji z tej nieruchomości (sąd egzekucyjny) celem udzielenia przybicia.

Art. 55. Sąd obowiązany jest powziąć postanowienie o przybicciu w ciągu dni siedmiu, licząc od dnia, w którym otrzymał akta.

Art. 56. Sąd udziela przybiccia licytującemu, który zaofiarował najwyższą cenę.

Art. 57. Sąd z urzędu odmawia przybiccia z powodu pogwałcenia prawa, zaszłego w czasie licytacji, a mającego istotne znaczenie dla wyniku licytacji. Ponadto sąd z urzędu odmawia przybiccia, jeżeli postępowanie winno być umorzone lub zawieszona, albo, jeżeli osoby, którym wedle niniejszego rozporządzenia ma być doręczona zawiadomienie o licytacji, zawiadomienia takiego nie otrzymały. Jednak brak takiego zawiadomienia nie może być przyczyną odmówienia przybiccia, jeżeli nie mogło zajść naruszenie praw tej osoby, której nie zawiadomiono, albo ona wytknięcia tego braku zrzekła się w dokumencie publicznym lub publicznie uwierzytelnionym, albo wreszcie, stanąwszy na licytacji, braku nie wytknęła.

Sąd na wniosek odmówi przybiccia, jeżeli obwieszczenie o licytacji nie czyni zadość postanowieniom niniejszego rozporządzenia o treści obwieszczenia o licytacji i o jego ogłoszeniu, lub jeżeli między dniem obwieszczenia w dziennikach, a dniem licytacji nie upłynął jeden miesiąc.

Art. 58. Do ogłoszenia, doręczenia, skutków przybiccia licytacji, przysądzenia własności, jak nie-

mniej środków prawnych mają zastosowanie przepisy prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym z nieruchomości.

Zażalenie instytucji przeciw decyzjom, odmawiającym przybiccia, wolne są od opłat sądowych.

Art. 59. Najpóźniej w ciągu siedmiu dni po uprawomocnieniu się przybiccia nabywca obowiązany jest wymienić w kasie instytucji rękojmię lub jej część złożoną w papierach wartościowych na gotówkę. W przeciwnym razie będzie instytucja uprawniona do sprzedaży tych papierów wartościowych (art. 27).

Z rękojmi pokryje następnie instytucja wszystkie swoje należności, a pozostałą resztę wyda sądowi egzekucyjnemu.

Art. 60. Podziału ceny kupna dokonywa sąd egzekucyjny wedle przepisów prawa powszechnego. Instytucja uczestniczy w podziale tylko o tyle, o ile złożona przez nabywcę rękojmia nie wystarczyła na całkowite pokrycie jej pretensji.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 61. Egzekucje sądowe wszczęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia mogą instytucje przeprowadzić wedle przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile jeszcze nie zostało udzielone przybicie.

Skutki zajęcia w okręgach sądów apelacyjnych w Toruniu i Poznaniu oraz sądu okręgowego w Katowicach, liczy się od chwili zajęcia, dokonanego w sądowej egzekucji z nieruchomości przez licytację lub przymusowy zarząd, o ile został wprowadzony wcześniej, i trwa aż do czasu wszczęcia egzekucji przez instytucję.

Instytucja ma prawo doliczyć do kosztów egzekucyjnych także koszty narosłe z poprzedniej egzekucji sądowej.

Art. 62. Przejęcie egzekucji przez instytucję nie stoi na przeszkodzie dalszemu prowadzeniu egzekucji sądowej przez innych wierzycieli, którzy przedtem do postępowania egzekucyjnego przystąpili.

Art. 63. Jeżeli pożyczka instytucji została udzielona na podstawie oszacowania dokonanego w koronach, w markach niemieckich lub w markach polskich, przelicza się szacunek celem ustalenia ceny wywołania przy pierwszej licytacji w sposób wskazany w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przeliczaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441).

Art. 64. Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy po terminie płatności należności instytucji, dłużnik w całości jej nie uiszczy, dyrekcja instytucji obowiązana jest wszcząć egzekucję w trybie rozporządzenia niniejszego. Rozpoczęcie egzekucji w tym trybie może być odroczone, bądź wszczęta egzekucja może być zawieszona (wstrzymana), jedynie na mocy specjalnej uchwały dyrekcji w razie, jeżeli dyrekcja udziela dłużnikowi terminu ulgowego w zapłacie

danej należności, bądź postanawia wszcząć egzekucję w innej drodze, przewidzianej przez statut instytucji.

Dwumiesięczny termin, przewidziany w poprzednim ustępie, odnosi się wyłącznie do egzekucji, prowadzonej w trybie rozporządzenia niniejszego i nie uchybia prawu instytucji do wcześniejszego wszczęcia egzekucji w innej drodze.

Art. 65. Przepisy statutów (ustaw) instytucji, sprzeczne z przepisami rozporządzenia niniejszego tracą moc.

Żadne uchwały ogólnych zebrań instytucji ani zmiany ich statutów nie są potrzebne dla stosowania niniejszego rozporządzenia.

Art. 66. Przepisy o taksie notariuszów, prowadzących licytację, wydaje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 67. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, a w stosunku do banków hipotecznych, istniejących w formie spółek akcyjnych, i w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 68. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do ściągania należności, powstałych przed jego wejściem w życie.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*